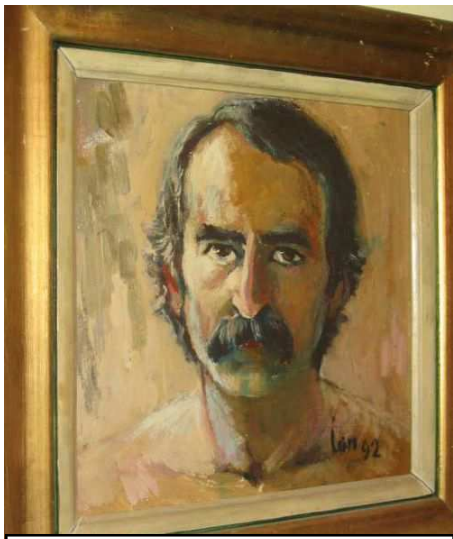

Pictorul ION PANDURU

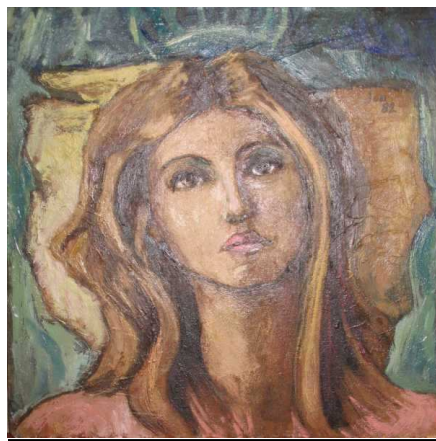
Autoportret

Oare de câte ori ni s-a întâmplat să stăm neputincioși în fața unei picturi, să împietrim pur și simplu pentru că reușea să surprindă mai multă viață decât eram noi capabili să trăim? Pentru că, dintr-o dată, momentele care trec fugare prin noi se opresc acolo pe pânze... Și abia atunci realizăm că pictorii sunt arhitecți de nemurire.

Acest titlu mi-a răsărit în gând doar când l-am cunoscut pe Ion Panduru. Lucrările artistului reușesc să conserve cu atâta forță spiritul tânăr, oglindit pe fețe sau crâmpie din natură, încât privindu-le simți că ești nemuritor. Așa a reușit să surprindă și irisul galben în toată prospețimea sa, în ciuda faptului că planta este foarte sensibilă la căldură, ofilindu-se în câteva ore. Floarea, de o fumusețe care poate concura cu orhideea, înfloreste în luna mai, spre sfârșit, în zonele mlăștinoase din preajma lacului Pasărea, din apropierea Bucureștiului. A descoperit-o în timp ce se afla la plajă împreună cu soția sa, "cel mai mare și înrăit fan al picturii mele", cum o numește pictorul. Și voința creatoare de nestăvilă a maestrului a readus natura la viață: "N-am reușit de prima dată să-i prind ireala frumusețe, dar a doua oară am fost ca un posedat, pensula fulgura, și am reușit să-i pun în pagină. Sunt delicați, trăiesc și respiră! Stau, stau bine în pagină. Arată superb!".

Adevărul este că printr-o simplă atingere de penel, artistul Ion Panduru reușește să surprindă esența umană întâlnită în forma sa pură, uitând de timp sau alte impedimente care i-ar putea zbârzi autenticitatea. Cum a fost și cazul unui portret care l-a realizat dovedindu-se extrem de binevoitor cu vârsta personajului. "Portretul este o chestiune deosebită, trebuie să simți personajul dincolo de asemănare. Pictam în Germania, portretul unei doamne, adevărul e că-i furasem vreo 15-20 de ani. A venit soțul doamnei și a zis că așa de tânără nici el nu a cunoscut-o. Am înțeles exact ce spunea tipul și am mers cu decență spre o soluție care să-i mulțumească

pe amândoi", mărturisește pictorul. Ion Panduru s-a născut în luna aprilie, 1948, în Șimian, Jud. Mehedinți. Talentul său a izbucnit năvalnic pe când avea doar cinci anișori, în timp ce privea cum mama sa țese un covor. Atunci a simțit artistul chemarea spre pictură, fiind fascinat de culorile care se despărteau și se apropiu în modelele țesăturilor tradiționale românești, chemare pe care inițial a perceput-o prin dorința de a țese. "Eram tentat să țes, dar nu m-a lăsat maică-mea. Atunci am luat câteva creioane colorate și am reprodus de pe un penar un desen cu două vrăbii la tablă. Păsările erau eleve. Mai târziu, când a văzut mama desenul, l-a arătat cu mândrie lui taică-meu. A ridicat sprâncenele a mirare, a întrebat încă o dată dacă eu am făcut desenul. Răspuns afirmativ și bătrânul m-a laudat", povestește maestrul.

Fată tristă

"nu vă pierdeți timpul cu miniaturii!"

Chemarea pentru artele plastice a început să vibreze puternic în sufletul său în timp ce urma cursurile școlii generale în Craiova. Muzeul de Artă în curtea căruia obișnuia să se joace și-a pus amprenta definitiv pe sufletul său de artist. Obișnuia să petreacă ore în șir contemplând lucrările faimoșilor pictori români. Dar cea care i-a declanșat "un click interior", făcându-l sensibil la pictură, după cum relatează pictorul Panduru, a fost una dintre lucrările maestrului Țuculescu, care întruchipa un tăuraș care se voia rău, dar de fapt era plin de teamă, tablou care în prezent se găsește la muzeul de artă din Constanța. Liceul l-a absolvit tot la Craiova, după care a urmat Institutul Politehnic, Facultatea Automatică din București, unde mai târziu s-a și stabilit. Și cum era de imaginat, studiile politehnice nu i-au putut devia atenția de la pictură, care îl trăgea ca ața, așa cum spune artistul. Astfel că a urmat studii de pictură cu artiști renumiți, cum ar fi pictorii Ion Țărălungă, Doru Rotaru, un colorist rafinat, un realizator de vitralii, mare meșter care a îmbodbit Cotrocenii și Palatul Tineretului

și nu în ultimul rând, Bogdan Stih, un pictor cu o viteză de execuție uimitoare; și, evident, studiul individual cât cuprinde.

În ceea ce privește momentele incommode de care s-a lovit în decursul carierei sale, pictorul Ion Panduru menționează: "Trebuie văzută partea plină a paharului! Să fim sănătoși, să avem putere de muncă. Nu se poate schimba lumea, nu brusc, pot apărea fracturi, discontinuități, cu efect dure, și nimeni n-are de câștigat. E loc pentru toată lumea, timpul este arbitru suprem, capricios, irevocabil. Maestrul Nicolae Tonitza tempera disputele sterpe dintre confrăți cu vorba domoală "nu vă mai pierdeți timpul cu miniaturii", în altă ordine de idei, dacă poți și ai ceva de spus, spune, spune cu mijloacele tale artistice, nu cu bâta și nici cu ocara.

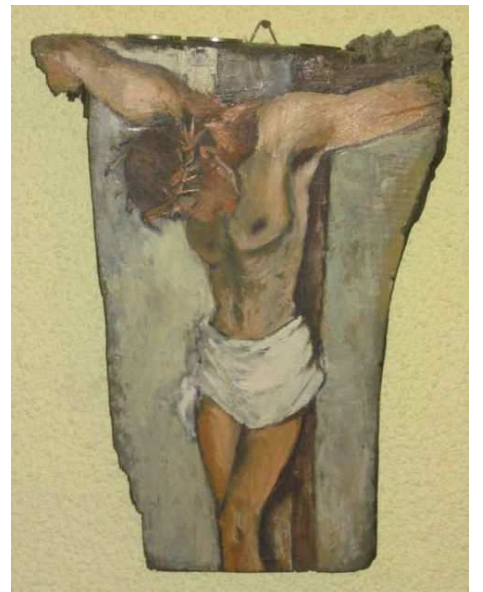
Odată, i-am dăruit unui tip o lucrare și după câțiva timp, mergând pe la el acasă, m-am uitat după tablou și nevăzând lucrarea mea l-am întrebat unde este; la care a început să se scuze c-o fi, c-o păți, că n-a avut bani de ramă; m-a durut inima și tipul n-o să mai aibă nici un tablou de la mine, nici dacă oferă o sumă uriașă".

Pulsul său artistic realizat cu atâta migală a fost înmănușat în diverse expoziții personale cum ar fi: 1991-București; 1992-Agrigento, Italia, 1994-Bamberg, Germania, 1994-București, precum și lucrări în colecții particulare în: Bulgaria, Polonia, Germania, Italia, Franța, Olanda, Canada, SUA, Elveția, Mozambic. Operele sale dovedesc fără tăgadă că Ion Panduru, artistul și omul deopotrivă, reușește să țese, așa cum dorise el de mic copil, poduri suspendate între suflet și lumea care ne înconjoară.

Octavian D. CURPAȘ

Veneția - Gondole la mal

Iisus răstignit

Iriși galbeni

Cei care doresc să vizualizeze aceste opere de artă a lui Ion Panduru, o pot face la adresa: www.ionpanduru.com. De asemenea, puteți să vă exprimați aprecierile față de aceste capodopere, direct artistului la Email: ion@ionpanduru.com sau să-l contactați telefonic la 011-40-723-55.92.39.